

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 3. september 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-161/20	<p>Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p><u>Emne:</u> Annullation af Rådets afgørelse om forelæggelse for Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedrørende indførelsen af livscyklusretningslinjer med henblik på at bedømme well-to-tank drivhusgasemissioner fra bæredygtige alternative brændstoffer.</p> <p><u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse, der er indeholdt i Corepers retsakt af 5. februar 2020, som tilslutter sig en forelæggelse for Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedrørende indførelsen af livscyklusretningslinjer med henblik på at bedømme well-to-tank drivhusgasemissioner fra bæredygtige alternative brændstoffer med henblik på, at Rådets formandskab fremsender den til IMO på vegne af medlemsstaterne og Kommissionen, annulleres. — Afgørelsens virkninger opretholdes. — Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsministeriet Søfartsstyrelsen Justitsministeriet	MF	07.09.21

<p>C-793/19 og C-794/19</p>	<p>SpaceNet m.fl. (logning) <u>Emne:</u> De EU-retlige rammer for at pålægge teleudbydere at lagre trafik- og lokaliseringsdata til brug for bl.a. bekæmpelse af kriminalitet (logning)</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 15 i direktiv 2002/58/EF i lyset af artikel 7, 8 og 11 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder på den ene side og artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union på den anden side fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som forpligter udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafik og lokaliseringsdata for slutbrugerne af disse tjenester, når – denne forpligtelse ikke forudsætter nogen specifik anledning i lokal, tidsmæssig eller geografisk henseende – genstanden for pligten til at lagre data i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige telefontjenester – herunder formidling af sms-, multimedie- eller lignende beskeder samt ubesvarede eller forgæves opkald – er følgende data: – telefonnummeret eller en anden identitet for den, der ringer op, og den forbindelse, der ringes til, samt ved om- og viderestilling enhver anden involveret forbindelse – dato og klokkeslæt for begyndelse og afslutning af forbindelsen henholdsvis – i forbindelse med formidling af sms-, multimedie- eller lignende beskeder – tidspunkterne for afsendelse og modtagelse af beskeden med angivelse af den anvendte tidszone [...] – der er sikret en effektiv beskyttelse af de lagrede data mod risici for misbrug samt mod enhver uberettiget adgang, og – de lagrede data kun må anvendes til at forfølge særligt grove straffelovsovertrædelser og til at afværge en konkret fare for en persons liv og helbred eller frihed eller for forbundsstatens eller en delstats beståen, med undtagelse af den internetprotokoladresse, som er tildelt abonnenten til en internetbenyttelse, og som det er tilladt at anvende i forbindelse med en stamdataoplysning (»Bestandsdatenauskunfts«) med henblik på forfølgelse af enhver form for strafbare handlinger, for at afværge en fare for den offentlige sikkerhed og orden samt for at opfylde efterretningstjenesternes opgaver?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p>	<p>MF</p>	<p>13.09.21</p>
<p>C-140/20</p>	<p>Commissioner of the Garda Síochána m.fl. <u>Emne:</u> Generel/universel ordning for lagring af data og foreneligheden heraf med artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF samt Chartret</p> <p><u>Spørgsmål:</u> (1) Er en generel/universel ordning for lagring af data – selv om den er undergivet strenge begrænsninger med</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p>	<p>MF</p>	<p>13.09.21</p>

	<p>hensyn til lagring og adgang – i sig selv i strid med artikel 15 i direktiv 2002/58/EF som fortolket i lyset af chartret?</p> <p>(2) Kan den nationale ret i forbindelse med undersøgelsen af, om en national foranstaltning, der er gennemført i henhold til direktiv 2006/24/EF, og som fastsætter en generel ordning for lagring af data (med forbehold af den nødvendige strenge kontrol med hensyn til lagring og/eller adgang), skal anses for uforenelig med EU-retten, og navnlig ved vurderingen af, om en sådan ordning er forholdsmæssig, tage hensyn til den omstændighed, at tjenesteudbydere lovligt kan lagre data til deres egne kommercielle formål, og kan det kræves, at de lagrer data af hensyn til den nationale sikkerhed, som ikke er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2002/58/EF?</p> <p>(3) Hvilke kriterier skal den nationale ret anvende i forbindelse med vurderingen af, om en national foranstaltning om adgang til lagrede data er forenelig med EU-retten, og navnlig chartret, når den undersøger, om en sådan adgangsordning sikrer den krævede forudgående og uafhængige kontrol, som Domstolen har fastlagt i sin praksis? Kan en national ret i denne sammenhæng ved en sådan bedømmelse tage hensyn til, om der foreligger en efterfølgende eller uafhængig domstolsprøvelse? [...]</p>			
C-339/20 og C-397/20	<p>VD m.fl. <u>Emne:</u> Fortolkning af EU-retlige bestemmelser om markedsmissbrug og foreneligheden heraf med kravene til beskyttelse af personoplysninger</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) Indebærer artikel 12, stk. 2, litra a) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation, samt artikel 23, stk. 2, litra g) og h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug, som erstattede det første direktiv fra den 3. juli 2016, sammenholdt med 65. betragtning til denne forordning, henset til den skjulte karakter af de udvekslede oplysninger og til den generelle karakter af den offentlighed, der kan omhandles, mulighed for den nationale lovgiver for at pålægge operatører af elektroniske kommunikationer en midlertidig, men generel lagring af forbindelsesdata for at gøre det muligt for den administrative myndighed, der er nævnt i direktivets artikel 11 og i forordningens artikel 22, når der foreligger grund til at mistænke visse personer for at være involveret i insiderhandel eller kursmanipulation, af operatøren at kræve at få udleveret fortegnelser over datatrafik i de tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at disse fortegnelser, som har sammenhæng med genstanden for undersøgelsen, kan vise sig at være relevante med henblik på at bevise, at der foreligger en tilsidesættelse, ved bl.a. at gøre det muligt at spore de kontakter, som der har været mellem de berørte inden at der opstod en mistanke? 2) I tilfælde af, at Domstolens svar medfører, at Cour de cassation (kassationsdomstol) finder, at den franske lovgivning om lagring af forbindelsesdata ikke er i overensstemmelse med EU-retten, vil retsvirkningerne af</p>	Justitsministeriet	MF	14.09.21

	<p>denne lovgivning da kunne opretholdes midlertidigt for at undgå en retlig usikkerhed og for at gøre det muligt, at de tidligere indsamlede og lagrede data anvendes til et af de formål, der er omhandlet i denne lovgivning?</p> <p>3) Kan en national ret midlertidigt opretholde retsvirkningerne af en lovgivning, som gør det mulig for ansatte hos en uafhængig administrativ myndighed, der har til formål at lede undersøgelser på området for markedsmissbrug, uden forudgående kontrol foretaget af en ret eller af en anden uafhængig administrativ myndighed at få tilsendt forbindelsesdata?</p>			
C-743719	<p>Parlamentet mod Rådet (placering af ELA) <u>Emne:</u> Placeringen af den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed (ELA)</p> <p><u>Påstande:</u> —Afgørelse (EU) 2019/1199 af 13. juni 2019 annulleres. —Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	21.09.21
C-433/20	<p>Austro-Mechana <u>Emne:</u> Adgang til lagringsmedie-vederlag for tredjemænd, som besidder servere, der stiller lagerplads til rådighed for cloud-computing for ikke-kommercielle formål.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Spørgsmål 1: Skal udtrykket »på ethvert medium« i artikel 5, stk 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet fortolkes således, at det også omfatter servere, som besiddes af tredjemænd, der (til formål, der hverken direkte eller indirekte er kommercielle) stiller lagerplads på disse servere til rådighed for fysiske personer (kunder) til privat brug, [org. s. 2] som kunderne anvender til reproduktion ved arkivering (»cloud computing«)? Spørgsmål 2: Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: Skal den i spørgsmål 1 nævnte bestemmelse fortolkes således, at den finder anvendelse på en national lovgivning, hvorefter ophavsmanden har ret til et rimeligt vederlag (lagringsmedie-vederlag), såfremt – det for så vidt angår et værk (der er blevet udsendt i radioen, stillet til rådighed for almenheden eller optaget på et i kommercielt øjemed fremstillet lagringsmedium) vedrørende hvilket det på grundlag af dets karakter må påregnes, at det til egen eller privat brug vil blive reproduceret, idet det arkiveres på et »lagringsmedium af enhver art, der er egnet til en sådan reproduktion og markedsføres i indlandet i forretningsmæssigt øjemed mod vederlag«, – og den i spørgsmål 1 beskrevne arkiveringsmetode anvendes med henblik herpå?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet	GA	23.09.21

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypeskolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-927/19	<p>Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras</p> <p>1. Er en udbudsbetingelse, der indeholder et krav om, at leverandører skal dokumentere, at der foreligger særlige gennemsnitlige årlige driftsindtægter, som hidrører fra udførelsen af aktiviteter, der kun vedrører specifikke tjenester (blandet kommunal affaldshåndtering), omfattet af artikel 58, stk. 3 eller 4, i direktiv 2014/24?</p> <p>2. Afhænger metoden til vurderingen af leverandørers kapacitet, der er fastlagt af Domstolen i dom af 4. maj 2017, Esaprojekt (C-387/14), af svaret på det første spørgsmål?</p> <p>3. Er en udbudsbetingelse, der indeholder et krav om, at leverandører skal dokumentere, at de for leveringen af [affaldshåndterings-]tjenesterne nødvendige køretøjer opfylder de specifikke tekniske krav om navnlig forurenende emissioner (EURO 5), installation af en GPS-sender, nødvendig kapacitet osv., omfattet af anvendelsesområdet for a) artikel 58, stk. 4, b) artikel 42, sammenholdt med bestemmelserne i bilag VII og c) artikel 70 i direktiv 2014/24?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	07.09.21
T-328/18	<p>Gas Natural mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives medhold i anbringenderne vedrørende annullation. — Kommissionens afgørelse af 27. november 2017 i sag SA.47912 (2017/NN), hvorved der indledes en formel undersøgelses-procedure som fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF vedrørende Kongeriget Spaniens incitament til miljømæssig investering i kulfyrede kraftværker, annulleres i henhold til artikel 263 TEUF. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	08.09.21
T-152/19	<p>Brunswick Bowling Products mod Kommissionen</p> <p>Påstande: —Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1960 annulleres i sin helhed. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Erhvervsstyrelsen	O-sag	Dom	08.09.21
T-107/19	<p>Dopravní podnik hl. m. Prahy</p> <p>1) Skal en pause, under hvilken en ansat skal være til rådighed for sin arbejdsgiver inden for en frist på to minutter i tilfælde af nødudkald, anses for »arbejdstid« som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden?</p> <p>2) Påvirkes den vurdering, der skal foretages for så vidt angår ovenstående spørgsmål af, at en sådan afbrydelse [af pausen] i tilfælde af nødudkald kun finder sted sporadisk og uden at kunne forudses eller– alt efter de givne omstændigheder – af, hvor ofte sådanne afbrydelser finder sted?</p> <p>3) Kan retten i første instans, der skal træffe afgørelse, efter at dens kendelse er blevet omstødt af en højere retsinstans, og sagen er blevet hjemvist til retten i første instans med henblik på videre retsforhandlinger, undlade at efterkomme en juridisk udtalelse fremsat af den højere retsinstans, som er bindende for retten i første instans, hvis en sådan juridisk udtalelse er i strid med EU-retten?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	09.09.21
C-783/19	<p>Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne</p> <p>1) Tillader omfanget af beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse, at betegnelsen ikke blot beskyttes mod lignende produkter men også mod serviceydelse, der kan knyttes til den direkte eller indirekte distribution af disse produkter?</p> <p>2) Kræver risikoen for krænkelse i forbindelse med antydning som omhandlet i de omtalte artikler i fællesskabsforordningerne, at der først og fremmest foretages en analyse af betegnelsen for at fastslå, hvilken betydning den har for den gennemsnitlige forbruger, eller bør det for at analysere denne risiko for krænkelse i forbindelse med antydning først fastslås, om der er tale om de samme produkter, lignende produkter eller komplekse produkter,</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	09.09.21

	<p>der indeholder en komponent fra et produkt, der er beskyttet af en oprindelsesbetegnelse ?</p> <p>3) Skal risikoen for krænkelse i forbindelse med antydning bestemmes ud fra objektive parametre, når der foreligger identiske eller meget lignende betegnelser, eller skal den gradueres under hensyntagen til de produkter og serviceydelser, der indeholder en antydning, samt til de produkter og serviceydelser, der er omfattet af beskyttelsen, for at fastslå, at risikoen for antydning er svag og irrelevant?</p> <p>4) Er beskyttelsen, der er fastsat i de omhandlede bestemmelser, i tilfælde af antydning eller brug en specifik beskyttelse, der er karakteristisk for disse produkters særegenheder, eller skal beskyttelsen nødvendigvis være knyttet til bestemmelserne om illoyal konkurrence ?</p>				
C-906/19	<p>Ministère public</p> <p>Finder bestemmelserne i artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, hvorefter »[e]n medlemsstat giver de kompetente myndigheder mulighed for at pålægge en virksomhed og/eller en fører en sanktion for overtrædelse af denne forordning, når overtrædelsen konstateres på denne medlemsstats område, og overtrædelsen ikke allerede har givet anledning til en sanktion, også selv om overtrædelsen er begået på en anden medlemsstats eller et tredjelands område«, kun anvendelse på overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning eller ligeledes på overtrædelser af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport, som blev erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport?</p> <p>Skal artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 fortolkes således, at det er tilladt en fører at fravige bestemmelserne i artikel 15, stk. 2 og 7, i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport, som blev erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransportsektoren, hvorefter føreren på tilsynsmyndighedernes forlangende skal kunne forevise diagramarkene og alle registreringer for den pågældende dag og de forudgående 28 dage, når køretøjet inden for en periode på 28 dage benyttes til transporter, hvoraf visse er omfattet af bestemmelserne i ovennævnte undtagelse, mens det for andres vedkommende ikke er tilladt at undlade at anvende et kontrolapparat?</p>	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	09.09.21
C-187/20	<p>BMW Bank et Volkswagen Bank</p> <p>1. Skal artikel 10, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (herefter »direktiv 2008/48/EF«) fortolkes således, at kreditaftalen for så vidt angår oplysninger om kredittypen i givet fald skal angive, at der er tale om en tilknyttet kreditaftale og/eller en tidsbegrænset kreditaftale?</p> <p>2. Skal artikel 10, stk. 2, litra d), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at kreditaftalen, når der er tale om tilknyttede kreditaftaler, som indgås til finansiering af køb af en vare, og kreditbeløbet udbetales til sælgeren, med hensyn til betingelserne for at udnytte kreditmuligheden skal angive, at kredittageren fritages for sin pligt til at betale købsprisen i tilsvarende omfang, og sælgeren er forpligtet til at udlevere varen til ham, såfremt købsprisen er erlagt fuldt ud? [...]</p> <p>8. Er det i forbindelse med en forbrugerkreditaftale udelukket, at kreditgiveren kan gøre gældende, at forbrugerens udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, første punktum, i direktiv 2008/48/EF, udgør et misbrug af rettigheder,</p> <p>a) når en af de obligatoriske oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF hverken er angivet behørigt i kreditaftalen eller efterfølgende er blevet givet behørigt, og den periode, hvori denne fortrydelsesret kan udøves i henhold til</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	09.09.21

	<p>artikel 14, stk. 1, direktiv 2008/48/EF, således ikke er begyndt at løbe?</p> <p>b) [såfremt spørgsmål a) ovenfor besvares benægtende]: når udøvelsen af rettigheder på en måde, der udgør misbrug, i det væsentlige støttes på den tid, der er gået siden aftalens indgåelse, og/eller på den omstændighed, at begge kontrahenter har opfyldt aftalen fuldt ud, og/eller at kreditgiveren har disponeret over det tilbagebetalte lånebeløb eller tilbageleveringen af kreditgarantier, og/eller (i tilfælde af, at kreditaftalen er knyttet til en købsaftale) på, at forbrugeren har brugt eller solgt den finansierede genstand, men forbrugeren i den relevante periode og på det tidspunkt, hvor de relevante omstændigheder indtrådte, ikke havde kendskab til sin fortsatte fortrydelsesret og heller ikke er ansvarlig for dette manglende kendskab, og kreditgiveren heller ikke kunne gå ud fra, at forbrugeren havde kendskab hertil?</p>				
C-100/20	<p>Hauptzollamt B</p> <p>Skal et krav på tilbagebetaling af elektricitetsafgift, der er opkrævet med urette, i henhold til EU-retten pålægges renter, hvis den nedsatte elektricitetsafgift var baseret på den fakultative afgiftslempe i henhold til artikel 17, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, og den for højt ansatte afgift udelukkende skyldtes en urigtig anvendelse i den foreliggende sag af den nationale bestemmelse, som er vedtaget til gennemførelse af artikel 17, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/96/EF?</p>	Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet	O-sag	Dom	09.09.21
C-144/20	<p>LatRailNet</p> <p>1) Skal artikel 56, stk. 2, i direktiv [2012/34] fortolkes således, at den giver tilsynsorganet beføjelse til på eget initiativ at vedtage en afgørelse, hvorved den virksomhed, der udøver jernbaneforvalterens væsentlige funktioner, der er nævnt i dette direktivs artikel 7, stk. 1, pålægges at indføre bestemte ændringer, som ikke vedrører forskelsbehandling af ansøgerne, i bestemmelser om beregningen af afgifterne for brug af infrastrukturen (afgiftsordning)?</p> <p>2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, har tilsynsorganet da beføjelse til ved nævnte afgørelse at fastsætte de betingelser, som disse ændringer skal indebære, f.eks. ved at pålægge en forpligtelse til fra kriterierne til fastsættelse af afgifterne for brug af infrastrukturen at udelukke tidligere planlagte omkostninger, der dækkes af statsbudgettet eller af de lokale myndigheders budgetter, som passagertransportvirksomhederne ikke kan dække med indtægter fra transporten?</p> <p>3) Skal artikel 32, stk. 1, i direktiv [2012/34] fortolkes således, at den forpligtelse, som medlemsstaterne i denne bestemmelse pålægges til at sikre jernbanemarkedssegmenterne størst mulig konkurrenceevne ved at fastsætte tillæg, der finder anvendelse på afgifterne for brug af infrastrukturen, også finder anvendelse på fastsættelsen af afgifterne for brug af infrastrukturen på de markedssegmenter, hvor der ikke findes konkurrence, f.eks. da transporten på det pågældende markedssegment kun udføres af et enkelt jernbaneselskab, som er blevet tildelt den i artikel 2, litra f), i forordning nr. 1370/2007 omhandlede eneret til at udføre transport i dette markedssegment?</p>	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	09.09.21
C-232/20	<p>Daimler</p> <p>1. Skal udsendelse af en vikaransat til en brugervirksomhed ikke længere anses for »midlertidig« som omhandlet i artikel 1 i direktiv 2008/104 allerede af den grund, at beskæftigelsen sker på en arbejdsplads, som forefindes permanent, og som ikke besættes på vikarbasis?</p> <p>2. Skal udsendelse af en vikaransat i en periode på under 55 måneder anses for ikke længere »midlertidig« som omhandlet i artikel 1 i direktiv 2008/104?</p> <p>3. Såfremt det første og/eller det andet spørgsmål besvares bekræftende, opstår følgende tillægsspørgsmål:</p> <p>3.1. Har den vikaransatte krav på indgåelse af et ansættelsesforhold med brugervirksomheden, selv om national ret ikke indeholder en sådan sanktion før den 1. april 2017?</p> <p>3.2. Er en national bestemmelse som § 19, stk. 2, i Gesetz zur Regelung der Arbeitnehmerüberlassung (lov om vikararbejde, herefter »AÜG«) i strid med artikel 1 i direktiv 2008/104, når den første gang med virkning fra den 1. april 2017 foreskriver en maksimal individuel udsendelsesperiode på 18 måneder, men</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	09.09.21

	udtrykkeligt ikke tager hensyn til tidligere udsendelsesperioder, hvis udsendelsen ikke længere kan kvalificeres som midlertidig, hvis de tidligere perioder medregnes? 3.3. Kan udvidelsen af den maksimale individuelle udsendelsesperiode overlades til overenskomstparterne? Såfremt svaret er bekræftende: Gælder dette også for overenskomstparter, som ikke har kompetence for den pågældende vikaransattes ansættelsesforhold, men for brugervirksomhedens branche?				
C-234/20	Sātiņi-S 1) Skal artikel 30, stk. 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 fortolkes således, at tørvebundsarealer er fuldstændig udelukkede fra Natura 2000-betalingerne? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er tørvebundsarealer da omfattede af landbrugs- og skovbrugsområderne? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 30 i forordning nr. 1305/2013 da fortolkes således, at en medlemsstat kan udelukke tørvebundsarealer fuldstændigt fra Natura 2000-betalingerne, og at sådanne nationale bestemmelser er forenelige med det fastsatte kompensationsformål for de pågældende betalinger i forordning nr. 1305/2013? 4) Skal artikel 30 i forordning nr. 1305/2013 fortolkes således, at en medlemsstat kan begrænse udbetalingen af støtte for Natura 2000-områder ved at fastsætte, at støtten alene ydes i forbindelse med begrænsning af en specifik type af økonomisk virksomhed, som f.eks. alene skovbrugsvirksomhed for så vidt angår skovområder? 5) Skal artikel 30, stk. 1, i forordning nr. 1305/2013, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en person, under henvisning til sine planer om en ny økonomisk virksomhed, har ret til en Natura 2000-betaling, når vedkommende ved erhvervelsen af ejendommen allerede havde kendskab til de begrænsninger, som ejendommen var underlagt?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	09.09.21
C-238/20	Sātiņi-S 1) Tillader retten til en rimelig erstatning som følge af begrænsningen af ejendomsretten, der er sikret ved artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at den erstatning, som en stat yder for tab for akvakulturen i et Natura 2000-område, som er forårsaget af fugle, der er beskyttet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, er væsentligt lavere end de tab, der faktisk er lidt? 2) Udgør den erstatning, som en stat yder for tab for akvakulturen i et Natura 2000-område, som er forårsaget af fugle, der er beskyttet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, statsstøtte i artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmådes forstand? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, finder det loft på 30 000 EUR for de minimis-støtte, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendelse på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren, da anvendelse på en erstatning som den i hovedsagen omhandlede	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Energistyrelsen	O-sag	GA	09.09.21
C-347/20	Zinātnes parks 1) Skal begrebet »selskabets tegnede kapital« i artikel 2, nr. 18), litra a), i Kommissionens forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, sammenholdt med andre EU-retlige bestemmelser om virksomheders aktiviteter, fortolkes således, at der ved fastlæggelsen af selskabets tegnede kapital alene skal lægges vægt på oplysninger, som er blevet offentliggjort efter de fremgangsmåder, der er fastsat i den nationale lovgivning i de enkelte medlemsstater, når henses til, at sådanne oplysninger derfor kun kan anses for at have virkning fra dette tidspunkt? 2) Skal der ved vurderingen af begrebet »kriseram virksomhed« i artikel 2, nr. 18), i Kommissionens forordning (EØF) nr.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	09.09.21

	<p>651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 lægges vægt på de betingelser, der er fastsat i forbindelse med proceduren for udvælgelse af projekter til europæiske fonde, om, hvilke dokumenter der skal fremlægges for at godtgøre den pågældende virksomheds økonomiske situation?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er en national lovgivning på området for projektudvælgelse, som fastsætter, at projekter ikke kan gøres til genstand for præciseringer, efter at de er indgivet, forenelig med principperne om gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling i artikel 125, stk. 3, litra a), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006?</p>				
C-449/20	<p>Real Vida Seguros</p> <p>Udgør det en tilsidesættelse af princippet om de frie kapitalbevægelser, som er fastsat i artikel 63 ff. TEUF, at der ved beregning af den imposto [o rendimento] [d]as pessoas coletivas [selskabskat] (IRC), som appellanten opkræves for regnskabsårene 1999 og 2000, i henhold til artikel 31 og 2 i Estatuto dos Benefícios Fiscais [lov om skattefordele] kan gives et fradrag på 50% for udbytte, der er opnået på de nationale (portugisiske) børser, mens udbytte, der er opnået på børserne i de øvrige lande i den Europæiske Union, er undtaget fra et tilsvarende fradrag?</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	09.09.21
C-461/20	<p>Advania Sverige et Kammarkollegiet</p> <p>Indebærer den omstændighed, at en ny leverandør har overtaget den oprindelige leverandørs rettigheder og forpligtelser i henhold til en rammeaftale, efter at den oprindelige leverandør er erklæret konkurs og konkursboet har overdraget aftalen, at den nye leverandør skal anses for at være indtrådt i den oprindelige leverandørs rettigheder under sådanne forhold, som er omhandlet i udbudsdirektivets artikel 72, stk.1, litra d), nr. ii)?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	09.09.21
C-497/20	<p>Randstad Italia</p> <p>1) Er artikel 4, stk. 3 TEU, artikel 19, stk. 1, TEU, artikel 2, stk. 1 og 2, TEUF og artikel 267 TEUF, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en fortolkningspraksis som den, der er anlagt vedrørende artikel 111, stk. 8, i Costituzione (forfatningen), artikel 360, stk. 1, nr. 1, og artikel 362, stk. 1, i codice di procedura civile (retsplejeloven) og artikel 110 i codice del processo amministrativo (lov om forvaltningsproceduren) – med hensyn til den del, hvorved disse bestemmelser giver tilladelse til iværksættelse af kassationsanke til prøvelse af domme afsagt af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) for så vidt angår »kompetencespørgsmål« – når henses til, at det fremgår af denne fortolkningspraksis og nærmere bestemt af dom nr. 6/2018 fra Corte costituzionale (forfatningsdomstol) og den efterfølgende nationale retspraksis, at retsmidlet kassationsanke på grundlag af en indsigelse om »manglende domstolskompetence« – som en fravigelse fra den tidligere praksis – ikke kan benyttes for at anfægte domme fra Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), der er afsagt med henvisning til en national fortolkningspraksis, som er i strid med Domstolens domme, på områder, der er omfattet af EU-retten (i den foreliggende situation på området for tildeling af offentlige kontrakter), hvor medlemsstaterne har givet afkald på at udøve deres selvstændige beføjelser i en retning, som er uforenelig med EU-retten, idet den nævnte fortolkningspraksis medfører en konsolidering af tilsidesættelser af EU-retten, som ville kunne afhjælpes ved brug af ovennævnte retsmiddel, og dels underminerer en ensartet anvendelse af EU-retten, dels en effektiv domstolsbeskyttelse af subjektive retlige situationer, der er reguleret af EU-retten, idet den omhandlede praksis er i strid med kravet om, at EU-retten gennemføres fuldstændigt og hurtigt af alle retter på en måde, som er bindende og i overensstemmelse med dens korrekte og af Domstolen fastlagte fortolkning, henset</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	09.09.21

	til grænserne for medlemsstaternes »procesautonomi« ved udformning af processuelle retsmidler? M.fl.				
T-337/18	Laboratoire Pareva mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold. — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/619 (1) af 20. april 2018 om ikke at godkende PHMB (1415; 4,7) som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 1, 5 og 6 i henhold til forordning nr. 528/2012 (2) (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-347/18	Laboratoire Pareva og Biotech3D mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold. — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/613 (1) af 20. april 2018 om at godkende PHMB (1415; 4,7) som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 2 og 4 i henhold til forordning nr. 528/2012 (2) (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-24/19	INC og Consorzio Stabile Sis mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2018) 2435 final af 27. april 2018 i sag SA. 49335 (2017/N) og SA.49336 (2017/N) annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Energistyrelsen	O-sag	Dom	15.09.21
T-359/19	Daimler mod Kommissionen Påstande: —Europa-Kommissionens anfægtede afgørelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009, særlig artikel 8, stk. 5, andet afsnit, af 3. april 2019 — C(2019) 2359 — (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres for så vidt som artikel 1, stk. 1, sammenholdt med bilag I, tabel 1 og tabel 2, angiver gennemsnitlige specifikke CO2-emissioner i tabellernes spalte D og CO2-besparelser fra miljøinnovationer i tabellernes spalte I. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Transport- og Boligministeriet Færdselsstyrelsen	O-sag	Dom	15.09.21
T-700/19	Al-Gaoud mod Rådet Påstande: —Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/1299 af 31. juli 2019 om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2015/1333 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen annulleres, for så vidt som sagsøgerens navn herved er blevet opretholdt på listen i bilag II og IV til Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1333 af 31. juli 2015 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen. —Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/1292 af 31. juli 2019 om gennemførelse af artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) 2016/44 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen annulleres, for så vidt som sagsøgerens navn herved er blevet opretholdt på listen i bilag III til Rådets forordning (EU) 2016/44 af 18. januar 2016 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen. —Sagsøgte tilpligtes i overensstemmelse med Rettens procesreglement at betale de sagsomkostninger, der er blevet afholdt i forbindelse med sagen for Retten.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
C-881/19	Tesco Stores ČR Skal den regel, der er fastsat i punkt 2, litra a), i bilag VII, del E, til forordning nr. [1169/2011], fortolkes således, at for så vidt angår en fødevarer, der er bestemt for forbrugere i Tjekkiet, må en sammensat ingrediens, som er opregnet i punkt 2, litra c), i bilag I, del A, til direktiv [2000/36], kun anføres blandt produktets ingredienser uden en præcis angivelse af dens sammensætning, hvis denne sammensatte ingrediens mærkes præcist i	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	16.09.21

	overensstemmelse med den tjekkiske sprogversion af bilag I til direktiv 2000/36/EF?				
C-21/20	<p>Balgarska natsionalna televizia</p> <p>1) Kan en public service-tv-stations levering af audiovisuelle medietjenester til seerne anses for en ydelse leveret mod vederlag som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112/EF, når den finansieres af staten i form af tilskud, idet seerne ikke betaler gebyrer for transmissionen, eller udgør den ikke en ydelse leveret mod vederlag i denne bestemmelses forstand og er ikke omfattet af dette direktivs anvendelsesområde?</p> <p>2) Såfremt svaret herpå er, at public service-tv-stationers audiovisuelle medietjenester til seerne er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112/EF, skal det da lægges til grund, at det drejer sig om fritagne leveringer som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra q), og er en national bestemmelse lovlige, som fritager denne aktivitet alene på grund af det modtagne statstilskud, som public service-tv-stationen modtager, uanset om denne virksomhed også er kommerciel?</p> <p>3) Er en praksis, som gør retten til fradrag af indgående moms for erhvervelser afhængig af ikke alene anvendelsen af erhvervelserne (til afgiftspligtig eller ikke afgiftspligtig virksomhed), men også af finansieringen af disse erhvervelser, nemlig for det første af egne indtægter (reklameydelse m.v.) og for det andet af statstilskud, og som kun indrømmer ret til fradrag for erhvervelser, der er finansieret ved egne indtægter, og ikke for dem, der er finansieret ved statstilskud, idet der kræves en afgrænsning af disse, tilladt i henhold til artikel 168 i direktiv 2006/112/EF?</p> <p>4) Såfremt det lægges til grund, at public service-tv-stationers virksomhed består af afgiftspligtige og fritagne leveringer, og under hensyntagen til den blandede finansiering af disse: Hvilket omfang har fradragsretten for disse erhvervelser, og hvilke kriterier skal der anvendes ved fastsættelsen?</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	16.09.21
C-177/20	<p>"Grossmania"</p> <p>Skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at når Den Europæiske Unions Domstol ved en afgørelse truffet inden for rammerne af en præjudiciel procedure har fastslået, at en bestemmelse i en medlemsstats interne retsorden er uforenelig med EU-retten, kan den nævnte bestemmelse heller ikke finde anvendelse i efterfølgende administrative eller retslige procedurer i denne medlemsstat, uanset om de faktiske omstændigheder i den efterfølgende procedure ikke er helt identiske med dem, der har givet anledning til den tidligere præjudicielle procedure?</p>	Justitsministeriet Social- og Ældreministeriet	O-sag	GA	16.09.21
C-300/20	<p>Bund Naturschutz in Bayern</p> <p>1) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet (EFT 2001, L 197, s. 30) fortolkes således, at der allerede fastsættes en ramme for fremtidige anlægstilladelser til de projekter, der er opført i bilag I og II til direktiv 2011/92/EU (VVMdirektivet), såfremt en bekendtgørelse om beskyttelse af natur og landskab fastsætter generelle forbud med fritagelsesmulighed og krav om godkendelse, som ikke har nogen specifik forbindelse med projekter, der er nævnt i bilagene til VVM-direktivet?</p> <p>2) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF fortolkes således, at planer og programmer er udarbejdet inden for landbrug, skovbrug, arealanvendelse osv., såfremt de har til formål at fastsætte en referenceramme for netop en eller flere af disse sektorer? Eller er det tilstrækkeligt, at der med henblik på</p>	Miljøministeriet Transport- og Boligministeriet Energistyrelsen Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	16.09.21

	<p>beskyttelse af natur og landskab fastsættes generelle forbud og krav om godkendelse, som skal vurderes ved godkendelsesprocedurer for forskellige aktiviteter og anvendelser og indirekte (»refleksagtigt«) kan påvirke en eller flere af disse sektorer?</p> <p>3) Skal artikel 3, stk. 4, i direktiv 2001/42/EF fortolkes således, at der fastsættes en ramme for fremtidige anlægstilladelser til projekter, såfremt en bekendtgørelse, som er vedtaget med henblik på beskyttelse af natur og landskab, fastsætter generelle forbud og krav om godkendelse for flere forskellige abstrakt beskrevne aktiviteter og foranstaltninger i det beskyttede område, men der på tidspunktet for dens vedtagelse hverken forventes eller påtænkes konkrete projekter og der dermed ikke er nogen specifik forbindelse med konkrete projekter?</p>				
C-394/20	<p>Finanzamt V</p> <p>Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, at fribeløbet i forhold til afgiftsberegningsgrundlaget i tilfælde af erhvervelse af fast ejendom beliggende i indlandet er lavere, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, end det fribeløb, der ville finde anvendelse, hvis mindst en af dem på dette tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat? Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, at forpligtelser vedrørende tvangsarv i tilfælde af fast ejendom beliggende i indlandet ikke kan fradrages, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, mens disse forpligtelser kan fradrages fuldt ud fra værdien af erhvervelsen ved arv, hvis enten arvelader eller arvingen på tidspunktet for arveladers død havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat?</p>	Skatteministeriet	O-sag	GA	16.09.21
C-59/18 og C-182/18	<p>Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p><u>Påstande:</u> — Afgørelse vedtaget i tilknytning til samlingen i Rådet for Den Europæiske Union af 20. november 2017 — 14559/17 i rådssammensætningen Rådet for Almindelige Anliggender, offentliggjort ved en pressemeddelelse indeholdende referatet (Outcome of the Council Meeting (3579th Council meeting)) annulleres, for så vidt som den udpeger Amsterdam som det nye hjemsted for Det Europæiske Lægemeddelagentur, og det fastslås følgelig, at det nye hjemsted skal tildeles byen Milano.</p>	Udenrigsministeriet Lægemeddelstyrelsen	O-sag	GA	21.09.21
C-106/19 og C-232/19	<p>Italien mod Rådet og Parlamentet</p> <p><u>Påstande:</u> — Forordning (EU) 2018/1718 om ændring af forordning (EF) nr. 726/2004 for så vidt angår Det Europæiske Lægemeddelagents hjemsted, offentliggjort i EU-Tidende den 16. november 2018, L 291, annulleres.</p> <p>— Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Miljøministeriet Lægemeddelstyrelsen	O-sag	GA	21.09.21

C-128/20	<p>GSMB Invest</p> <p>1. Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en anordning i en bil, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, er ulovlig, såfremt ventilen i udstødningsgassens retursystem (herefter »EGR-ventil«), dvs. en komponent, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er konstrueret således, at den andel af udstødningsgassen, som føres tilbage, reguleres på en sådan måde, at den kun mellem 15 og 33 grader Celsius og kun under 1 000 m højde sikrer et lavt emissionsniveau og uden for dette temperaturvindue i løbet af 10 grader Celsius og over 1 000 m højde i løbet af 250 m højde lineært reduceres til 0, hvorved der sker en forøgelse af NO_x-emissionen over grænseværdierne i forordning nr. 715/2007?</p> <p>2. Skal udtrykket i artikel 5, stk. 2, »for at beskytte motoren mod beskadigelse eller havari«, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en udstødningsstrategi, som fortrinsvis har til formål at skåne anordninger, såsom EGR-ventil, EGR-køler og dieselpartikelfilter, ikke opfylder undtagelsesbestemmelserne?</p> <p>3. Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en udstødningsstrategi, der kun sikrer, at de emissionsbegrænsende anordninger er fuldt funktionsdygtige inden for et temperaturområde mellem 15 og 33 grader Celsius og under 1 000 m højde (såkaldt »termovindue«) og derfor i Europa, navnlig i Østrig, i løbet af et år i hovedparten af tiden ikke er fuldt funktionsdygtig, ikke opfylder kravet i artikel 5, stk. 1 – køretøjets funktion ved normal brug – og udgør en ulovlig manipulationsanordning?</p>	Transport- og Boligministeriet Miljøministeriet	O-sag	GA	21.09.21
C-134/20	<p>Volkswagen</p> <p>a) Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en anordning i en bil, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, er ulovlig, såfremt ventilen i udstødningsgassens retursystem (herefter »EGR-ventil«), dvs. en komponent, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er konstrueret således, at den andel af udstødningsgassen, som føres tilbage, reguleres på en sådan måde, at den kun mellem 15 og 33 grader Celsius og kun under 1 000 m højde sikrer et lavt emissionsniveau, og uden for dette temperaturvindue i løbet af 10 grader Celsius og over 1 000 m højde i løbet af 250 m højde lineært reduceres til 0, hvorved der sker en forøgelse af NO_x-emissionen over grænseværdierne i forordning nr. 715/2007?</p> <p>b) Har det betydning for bedømmelsen af spørgsmål a), om den i spørgsmål a) nævnte anordning i køretøjet er nødvendig for at beskytte motoren mod beskadigelse?</p>	Transport- og Boligministeriet Miljøministeriet	O-sag	GA	21.09.21

	<p>c) Har det endvidere betydning for bedømmelsen af spørgsmål b), om den del af motoren, der skal beskyttes mod beskadigelse, er EGR-ventilen?</p> <p>d) Har det betydning for bedømmelsen af spørgsmål a), om den i spørgsmål a) nævnte anordning i køretøjet blev monteret allerede ved fremstillingen af bilen, eller om den i spørgsmål a) beskrevne regulering af EGR-ventilen skal monteres i bilen som afhjælpning som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed?</p>				
C-145/20	<p>Porsche Inter Auto et Volkswagen</p> <p>1. Skal artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171, s. 12, af 7.7.1999) fortolkes således, at et motorkøretøj, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EFT L 171, s. 1, af 29.6.2007), har den beskaffenhed, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente, når køretøjet er udstyret med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 3, nr. 10), og artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, men køretøjstypen på trods heraf har en gyldig EFtypegodkendelse, hvorfor motorkøretøjet kan anvendes i vejtrafikken?</p> <p>2. Skal artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 715/2007 fortolkes således, at en manipulationsanordning som omhandlet i denne forordnings artikel 3, nr. 10), som er konstrueret således, at udstødningsgasrecirkulationen, uden for prøvningsdrift under laboratoriebetingelser, under faktiske brugsforhold kun fungerer i fuldt omfang, når udendørstemperaturen ligger mellem 15 og 33 grader Celsius, i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 2, litra a), kan være lovlig, eller er det på forhånd udelukket at anvende den nævnte undtagelsesbestemmelse allerede på grund af begrænsningen af udstødningsgasrecirkulationens fulde effektivitet til betingelser, som i dele af Den Europæiske Union kun foreligger omkring halvdelen af året?</p> <p>3. Skal artikel 3, stk. 6, i direktiv 1999/44/EF fortolkes således, at en manglende overensstemmelse med købsaftalen, der består i, at et køretøj er udstyret med en manipulationsanordning, som er ulovlig i henhold til artikel 3, nr. 10), sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, skal kvalificeres som uvæsentlig i den nævnte bestemmelses forstand, såfremt erhververen også ville have købt køretøjet, hvis denne havde haft kendskab til anordningens eksistens og funktionsmåde?</p>	Transport- og Boligministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet	O-sag	GA	21.09.21
T-639/14, T-352/15 og T-740/17	<p>DEI mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Annullation af Kommissionens afgørelser i dens skrivelse af 12. juni 2014 til sagsøgeren vedrørende henholdsvis to på hinanden følgende klager til Kommissionen vedrørende ulovlig statsstøtte, som oprindeligt fulgte af gennemførelsen af afgørelse nr. 346/2012 fra den græske energitilsynsmyndighed og derefter af afgørelsen fra den særlige voldgiftsret inden for rammerne af den ovennævnte myndigheds faste voldgift, hvorved sagsøgeren blev pålagt at levere elektricitet til selskabet »Alouminion SA« til en pris, der</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	22.09.21

	<p>var lavere end produktionsomkostningerne, og navnlig Kommissionens udtrykkelige afgørelse om ikke at foretage yderligere undersøgelser vedrørende den anden af de nævnte klager fra sagsøger med den begrundelse, at der ikke var blevet ført bevis for nogen tilsidesættelse af bestemmelserne om statsstøtte og den implicite afgørelse om ikke at foretage yderligere undersøgelser vedrørende den første af de nævnte klager, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>				
<p>C-146/20, C-188/20, C-196/20 og C-270/20</p>	<p>Azurair m.fl. 1. Har en passager en »bekræftet reservation« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om compensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff.), når passageren fra en rejsearrangør, med hvilken passageren har en kontrakt, har fået et »andet bevis« som omhandlet i artikel 2, litra g), i forordning nr. 261/2004, hvorved passageren gives løfte om transport på en bestemt flyvning, der er specificeret ved angivelse af afgang- og ankomststed, afgang- og ankomsttidspunkt og flynummer, uden at rejsearrangøren har foretaget en pladsreservation til denne flyvning hos det pågældende luftfartsselskab og har fået den bekræftet af dette selskab? 2. Skal et luftfartsselskab i forhold til en passager allerede anses for at være et transporterende luftfartsselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004 af 11. februar 2004, når denne passager ganske vist har en kontrakt med en rejsearrangør, som har givet passageren løfte om transport på en bestemt flyvning, der er specificeret ved angivelse af afgang- og ankomststed, afgang- og ankomsttidspunkt og flynummer, men rejsearrangøren ikke har reserveret et sæde til passageren og dermed ikke har stiftet et kontraktforhold til luftfartsselskabet for så vidt angår denne flyvning? 3. Kan det »planlagte ankomsttidspunkt« for en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra h), [org. s. 3] artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, andet punktum, og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004 af 11. februar 2004 med henblik på compensation for aflysning eller lang forsinkelse ved ankomsten fremgå af et »andet bevis«, som en rejsearrangør har udstedt til en passager, eller skal der i så henseende tages udgangspunkt i billetten i henhold til artikel 2, litra f), i forordning nr. 261/2004? 4. Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004, når det transporterende luftfartsselskab fremrykker en flyvning, der er booket som del af en pakkerejse, med mindst to timer og ti minutter inden for samme dag? 5. Kan det transporterende luftfartsselskab i medfør af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 261/2004 nedsætte den i forordningens artikel 7, stk. 1, omhandlede compensation, når tidsintervallet for fremrykningen af flyvningen ligger inden for de i stk. 2 anførte tidsintervaller? 6. Udgør meddelelsen før rejsens begyndelse om fremrykning af en flyvning et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 261/2004? m.fl.</p>	<p>Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transport- og Boligministeriet</p>	<p>O-sag</p>	<p>GA</p>	<p>23.09.21</p>

C-165/20	<p>Air Berlin</p> <p>1. Skal direktiv 2003/87/EF og direktiv 2008/101/EF henset til 20. betragtning til direktiv 2008/101/EF fortolkes således, at de er til hinder for at annullere en gratistildeling af luftfartskvoter til en luftfartsoperatør for 2018, 2019 og 2020, når tildelingen er sket for 2013-2020, og luftfartsoperatøren har indstillet sine luftfartsaktiviteter i 2017 på grund af konkurs? Skal artikel 3f, stk. 1, i direktiv 2003/87/EG fortolkes således, at annullationen af tildelingsafgørelsen efter indstilling af luftfartsaktiviteterne på grund af konkurs afhænger af, om luftfartsaktiviteterne fortsættes af andre luftfartsoperatører? Skal artikel 3f, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF fortolkes således, at der er tale om en fortsættelse af luftfartsaktiviteterne, når der (for så vidt angår det konkursramte luftfartsselskabs forretning med korte og mellemlange ruter) delvis er foretaget salg af landingsrettigheder i såkaldte koordinerede lufthavne (»slots«) til tre andre luftransportoperatører?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er bestemmelserne i artikel 10, stk. 5, artikel 29, artikel 55, stk. 1, litra a), og stk. 3, samt artikel 56 i forordning (EU) 389/2013 forenelige med direktiv 2003/87/EF og direktiv 2008/101/EF og gyldige, for så vidt som de er til hinder for at udstede gratis luftfartskvoter, der er blevet tildelt, men endnu ikke udstedt, såfremt luftfartsoperatøren indstiller luftfartsaktiviteterne på grund af konkurs?</p> <p>3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal direktiv 2003/87/EF og 2008/101/EF fortolkes således, at det i henhold til EU-retten er bydende nødvendigt at annullere afgørelsen om gratistildeling af luftfartskvoter?</p> <p>4. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende og såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 3c, stk. 3a), artikel 28a, stk. 1 og 2, samt artikel 28b, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF som ændret ved direktiv (EU) 2018/410 fortolkes således, at den tredje handelsperiode ikke udløber ved udgangen af 2020 men derimod først i 2023?</p> <p>5. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares benægtende: Kan en ret til mertildeling af gratis emissionskvoter til luftfartsoperatører for tredje handelsperiode efter udløbet af tredje handelsperiode opfyldes med en ret til tildeling for fjerde handelsperiode, hvis eksistensen af en sådan ret til tildeling først fastslås retsligt efter udløbet af tredje handelsperiode, eller bortfalder en ret til tildeling, som endnu ikke er opfyldt, med udløbet af tredje handelsperiode?</p>	Klima- Energi- og Forsyningsministeriet Energiestyrelsen	O-sag	GA	23.09.21
C-205/20	<p>Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld</p> <p>»1. Er kravet om, at sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed, som er fastsat i artikel 20 i direktiv 2014/67/EU og fortolket i Den Europæiske Unions Domstols kendelser <i>Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld</i> (C-645/18, ECLI:EU:C:2019:1108) og <i>Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld</i> ([forenede sager] C-140/19, C-141/19, C-492/19–C-494/19, ECLI:EU:2019:1103), en direkte anvendelig direktivbestemmelse?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Gør en fortolkning af national lovgivning i overensstemmelse med EU-retten det muligt og nødvendigt for de nationale retsinstanser og myndigheder at supplere de nationale sanktionsbestemmelser, som finder anvendelse i den foreliggende sag, med de kriterier vedrørende kravet om forholdsmæssighed, som er fastlagt i Den Europæiske Unions Domstols kendelser <i>Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld</i> (C-645/18, ECLI:EU:C:2019:1108) og <i>Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld</i> ([forenede sager] C-140/19, C-141/19, C-492/19–C-</p>	Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	F-sag	GA	23.09.21

	494/19, ECLI:EU:2019:1103), uden at der er udstedt en ny national bestemmelse?				
C-263/20	<p>Airhelp</p> <p>[1] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (herefter »forordning nr. 261/2004«) fortolkes således, at en passager har ret til kompensation, hvis afgangstidspunktet fremrykkes fra det oprindelig planlagte tidspunkt, kl. 14:40, til kl. 8:25 samme dag?</p> <p>[2] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. 1)-3), i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at undersøgelsen af, om passageren får meddelelse om aflysningen, udelukkende skal ske ud fra denne bestemmelse, og bestemmelsen er til hinder for at anvende nationale regler om modtagelse af meddelelser, der er udstedt til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationsamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«), og som indeholder en retlig fiktion om modtagelse?</p> <p>[3] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. 1)-3), og artikel 11 i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at såfremt passageren har reserveret flyvningen via en reservationsplatform og i denne forbindelse har angivet sit telefonnummer og e-mailadresse, men reservationsplatformen har sendt telefonnummeret og en automatisk genereret e-mailadresse videre til luftfartsselskabet, skal tilsendelse af oplysningen om fremrykning af flyvningen til den automatisk genererede e-mailadresse i så fald anses for meddelelse eller modtagelse af meddelelse om fremrykningen, også når reservationsplatformen ikke sender luftfartsselskabets oplysninger videre til passageren eller gør det med forsinkelse?</p>	Transport- og Boligministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	23.09.21
C-394/20	<p>Corendon Airlines</p> <p>1. Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff.) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, når det transporterende luftfartsselskab flytter en flyvning, der er booket som del af en pakkerjese og har planmæssig afgang kl. 13:20 (LT), til kl. 16:10 (LT) samme dag?</p> <p>2. Udgør meddelelsen ni dage før rejsens begyndelse om flytning af en flyvning fra kl. 13:20 (LT) til kl. 16:10 (LT) samme dag et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c), nr. ii) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff.) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, og i bekræftende fald, skal dette tilbud opfylde betingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff.) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	23.09.21